

سوره فاتحه را بخوانند و در سوره دیگر را فرمودند
 لا صلوة الا بفاتحة الكتاب بسبب این بود که
 این سوره شرفش در نماز و غیره زیاد بود لهذا در این
 بذكر آوردند و فرمودند ولقد اتيناك سبعاً من المثاني
 والقرآن العظيم پس ازین جهت مختص شد خواندن آن
 سوره در نماز اگر گفته شود که در خبریکه نقل کردی که صلوة
 الا بفاتحة الكتاب پس چه میگوئی در نماز میت
 که نماز است و فاتحه نذارد و جواب میدهم که در اینجا
 لغوی صلوة مراد است که دعا باشد و صلوة لغوی
 بر نماز میت صدق می کند و در صلوة اصطلاحی اینکه
 فرمودند لا صلوة الا بفاتحة الكتاب مراد صلوة
 اصطلاحی بوده چنانچه فرمودند لا صلوة الا بطهوها
 و حال آنکه باتفاق طهارت شرط نماز میت و حال آنکه
 فرموده اند لا صلوة الا بطهوها یعنی شرط طهارت

نه شرط کمالش و الا شرط کمالش شرط است پس این مطلب
 بهم تا سید میکند که مراد بلا صلوة یعنی صلوة مشرک
 که معنی صلوة شرعی باشد و معنی لغوی صلوة این مطلب
 بهم واضح شد بعون الله تعالی چون از ما نحن فیه خارج بود
 زیاده ازین باین شدیم کتفی کردیم همین قدر از عقل می
 و اعلم ان اکثر ما ذکرناه می مستفاد است من
 تلویحات الاخبار المعتبرة و تلوح عنها انوارها
 نصریحاً و تلویحاً فلا تغفل و استقم كما امرت
 و لا تکن من الجاحدين قد استر الكتاب المستطاب
 بعون الله الملك الوهاب عین عنایة القادر
 الاواب و تسدید بل و توفیق رب الارباب
 هدایة سادات الانجاب محمد و اله و خیر
 اکابرته الاطیاب سائلاً طالباً منه العفو و
 الرضوان و ان یمحی محبوبة فی الجنان و ان یتجاوز

عما مضى متى تجزيه لغفران إنه قد يم^ن
 وذا الفصل والامتنان فله نعم لا تحصى
 ومواهب لا تعد ولا ترقى اولها الاخراج من العدم
 الى الوجود حيث كان كذا مخفيا لم يكن غيره
 موجودا فابتدا الخلق ليعرفوه وانشاء انواع
 الموجودات ليعلوا واختار من بينهم الانسان
 فعلمه القرآن ومنحه ببدل قوى الحكمة وعرفه
 بحال انواع البيان وجعل الشمس والقمر حسان
 وقال ونعم ما قال الرحمن علم القرآن خلق
 الانسان علمه البيان الشمس والقمر بحسبان
 والنجم والشجر يسجدان وقال وان تعدوا
 نعم الله لا تحصوها هذا والمرجو من الناظر
 فيه والمتأمل لقاصبه دانيه ان يسبح ما خلقه
 من القلم وان يصلح فيه ما امكن مما يعلم فانك

الانسان مقرون بالشیان الا من عصمه
 الملائک الذیان ولا ينظر الیه بعین الحسنة
 والزندقة المذمومة صاحبها واجماعه لیه بل
 الیه بعین حایة شرعیة للمحمدیه ویتامر فیہ
 بعصبة الطريقة الغزویة علی صاحبها و
 الہ افضل السلام والتحیة وكان الفراع منه
 فی العشر الاول من شهر جمادى الآخرة

سنہ ۱۳۰۰ھ

۵

بمقام لکھنؤ محلہ ذرا شخانیہ وزیر گنج باہتمام کترین خاکپاسے مومنین
 سید عابد علی رضوی تباریچ نوزدہم ماہ رجب المرجب سنہ ۱۳۰۰ ہجری
 مطابق تار یچ بست و ہفتم ماہ سنہ ۱۳۰۰ عیسوی علیہ طبع پوشید

بالتخیر